नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः। सात्यकिश्च शिखण्डी च चेकितानश्च वीर्य्यवान्। ८७०
समन्तात् सिषिचुर्व्वीरा मेघास्तोयैरिवाचलान्। ते म्लेच्छैः प्रेषिता नागा नरानश्वान्रथानपि।
हस्तैराक्षिप्य मृद्नुः पद्भिश्चाप्यतिमन्यवः। बिभिदुश्च विषाणाग्रैः समाक्षिप्य च चिक्षिपुः।
विषाणलग्नाश्चाप्यन्ये परिपेतुर्व्विभीषणाः। प्रमुखे वर्त्तमानन्तु द्विपमङ्गस्य सात्यकिः।
नाराचेनाग्रवेगेन भित्त्वा मर्म्माण्यपातयत्। तस्यावर्ज्जितकायस्य द्विरदादुत्पतिष्यतः।
नाराचेनाहनद्वक्षः सात्यकिः सोऽपततद्भुवि। पुण्ड्रस्यापततो नागं चलन्तमिव पर्व्वतं। ८७५
सहदेवः प्रयत्नास्तैर्नाराचैरहनत्त्रिभिः। विपताकं वियन्तारं विमर्म्मध्वजजीवितं।
तं कृत्वा द्विरदं भूयः सहदेवोऽङ्गमभ्ययात्। सहदेवन्तु नकुलो वारयित्वाङ्गमार्द्दयत्।
नाराचैर्द्दमदण्डाभैस्त्रिभिर्नागं शतेन च। दिवाकरकरप्रख्यानङ्गश्चिक्षेप तोमरान्।
नकुलाय शतान्यष्टौ त्रिधैकैकन्तु सोऽच्छिनत्। तथार्द्धचन्द्रेण शिरस्तस्य चिच्छेद पाण्डवः।
स पपात हतो म्लेच्छस्तेनैव सह दन्तिना। अथाङ्गपुत्त्रे निहते हस्तिशिक्षाविशारदे। ८८०
अङ्गाः क्रुद्धा महामात्रा नागैर्नकुलमभ्ययुः। चलत्पताकैः सुमुखैर्हेमकक्षातनुच्छदैः।
मिमर्द्दिषन्तस्त्वरिताः प्रदीप्तैरिव पर्व्वतैः। मेकलोत्कलकालिङ्गा निषधास्ताम्रलिप्तकाः।
शरतोमरवर्षाणि विमुञ्चन्तो जिघांसवः। तैश्छाद्यमानं नकुलं दिवाकरमिवाम्बुदैः।
परिपेतुः सुसंरब्धाः पाण्डुपाञ्चालसोमकाः। ततस्तदभवद्युद्धं रथिनां हस्तिभिः सह।
सृजतां शरवर्षाणि तोमरांश्च सहस्रशः। नागानां प्रास्फुटन् कुम्भा मर्म्माणि विविधानि च। ८८५
दन्ताश्चैवातिविद्धानां नाराचैर्भूषणानि च। तेषामष्टौ महानागांश्चतुःषष्ट्या सुतेजनैः।
सहदेवो जघानाशु तेऽपतन् सह सादिभिः। अञ्जोगतिभिराचम्य प्रयत्नाद्धनुरुत्तमं।
नाराचैरहन्नागान् नकुलः कुलनन्दनः। ततः पाञ्चालशैनेयौ द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः।
शिखण्डी च महानागान् सिषिचुः शरवृष्टिभिः। ते पाण्डुयोधाम्बुधरैः शत्रुद्विरदपर्व्वताः।
बाणवर्षैर्हताः पेतुर्व्वज्रवर्षैरिवाचलाः। एवं हत्वा तव गजांस्ते पाण्डुरथकुञ्जराः। ८९०
द्रुतं सेनामवैक्षन्त भिन्नकूलामिवापगां। तां ते सेनां समालोड्य पाण्डुपुत्त्रस्य सैनिकाः।
विक्षोभयित्वा च पुनः कर्णं समभिदुद्रुवुः।

इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ सहदेवं तथा क्रुद्धं दहन्तं तव वाहिनीं। दुःशासनो महाराज भ्राता भ्रातरमभ्ययात्।
तौ समेतौ महायुद्धे दृष्ट्वा तत्र महारथाः। सिंहनादरवांश्चक्रुर्व्वासांस्यादुधुवुश्च ह।
ततो भारत क्रुद्धेन तव पुत्त्रेण धन्विना। पाण्डुपुत्त्रस्त्रिभिर्व्वाणैर्व्वक्षस्यभिहतो बली। ८९५
सहदेवस्ततो राजन् नाराचेन तवात्मजं। विद्ध्वा विव्याध सप्तत्या सारथिञ्च त्रिभिः शरैः।
दुःशासनस्ततश्चापं छित्त्वा राजन्महाहवे। सहदेवं त्रिसप्तत्या बाह्वोरुरसि चार्पयत्।
सहदेवस्तु संक्रुद्धः खड्गं गृह्य महाहवे। आविध्य प्रास्रजत्तूर्णं तव पुत्त्रस्य प्रति।